

H. P. v St.

1. Ali se smejo polnoletni dediči razdeliti dedščino po medsebojnem dogovoru? 2. Ali sme hči za potrebo staršev zahtevati več kakor svoj delež dedščine?

Odgovor:

Polnoletni dediči si lahko razdelijo dedščino kakor si hočejo. To je popolnoma stvar dedičev. Pač pa morate pri zapuščinski razpravi predložiti pismen ali ustnen načrt, da ga sodnik vzame na zapisnik. Tudi hči ima pravico za potrebo umrle zahtevati gotovo odškodnino razven njenega deleža. Poravnajte se po bratovsko in dajte oni, ki je stregla, več kakor pa samo delež.

J. Z. v D.

Ali smem postaviti plot tik občinske ceste, oziroma tik na meji med mojim in sosedovim posestvom?

Odgovor:

To je stvar občine, kako bo sklenila. Ako bi plot oviral promet na občinski cesti, ne boste nič dosegli. Odsvetujemo Vam, da brez občinskega dovoljenja kaj ukrenete. — Na svojem posestvu pa lahko postavite plot tik meje sosedu.

M. A. v M.

Imam umobolno hčerko, ki je bila sprejeta v zavod v Gradcu, a pred odhodom vsled preobrata odklonjena. Ali je tak zavod v Mariboru in kam se naj obrnem tozadevno?

Odgovor:

Umobolnice v Mariboru ni, pač pa je v Ljubljani. Napravite prošnjo na upraviteljstvo v Ljubljani, od koder boste dobili točno pojasnilo.

F. R. v Pl.

Ali smo tudi posestniški sin, ki ne plačujemo nobenega davka, podvrženi kuluku, ali smo oproščeni?

Odgovor:

Seveda ste podvrženi kuluku. Poglejte si zakon natančneje, kjer je rečeno, da so vsi moški od 18. do 55. leta poklicani na kuluk.

J. O. v T. v.

Ali moram plačati pridobnino tudi še po 65 letih, ker izvršujem krojaško obrt?

Odgovor:

Davek od Vaše obrti morate plačevati, dokler obrt izvršujete.

A. Z. v Z.

Ali smem sam popraviti, oziroma povečati svojo hišo brez naznanila ohlasti, da bi prihranil stroške?

Odgovor:

Sami ne smete nič prizidati, oziroma hišo za eno steno povečati. Idite k sreskemu poglavarju in mu zadevo pojasnite, mogoče dosežete olajšave.

*

Nekaj o kokoškah.

»Tale naša sosedu, ongava Barbika, ima pa zares srečo pri kokoškah, tako da sem ji kar favšna. Vsak teden proda cel jerbas jajc celo sedaj po zimi, ko jih nikjer ni mnogo. Barbika jih pa ima dovolj za doma in za prodajo. Dobro vem, da ona nima toliko žita za kokoši kakor jaz. Prve godne piščance ima za prodati ta presneta Barbika, kupni okoli Božiča so mastni in težki po 4 kg in več. Še stare kure proda za dober denar. Nikdar še ni bilo čuti, da sosedu katera kokoš oboli ali pogine. Jaz pa žal od mojih putk nimam prav nobenega haska, niti žita ne poplačajo z jajci. S piščeti pa sam križ, kar ne pogine, ostane kumerno in komaj da vzredim jarke za dom. Kar nehal bi človek s kokošjerejo, ker itak ne nese nobenega dobička.«

Tako nekako je tožila dokaj premožna gospodinja, vsa polna zavisti ob pogledu na lepo kurjo družino sosedu Barbke.

Draga gospodinja! Ali si se pa že kdaj vprašala, kje tiči vzrok neuspeha pri tvoji kokošjereji? Mislim, da ne! Zato sledi pripovedovanju, kako je začela tvoja sosedu, kako ravna, krmi in skrbi za svojo perutnino, ter presodi koncem koncev sama.

Sosedu Barbika je čitala v »Slovenskem Gospodarju«, da se vrši tega in te-

ga dne v šoli predavanje kmetijskega strokovnjaka. Bolj iz radovednosti kakor iz pravega zanimanja je šla poslušat, češ, kaj bo nam kmetom neki povedal ta-le gospod iz mesta. Med drugim je povedal tudi to, da je za naše kraje zelo priporočljiva reja štajerske kokoši, ker je to žival naše reje ter dobra jajčarica. Tudi je zvedela, kje se dobi jajca za valjenje te dobre pasme, in tako si je Barbika naročila o pustu jajca za valjenje.

V mirnem, mračnem in suhem kotičku ne prehladnega prostora je pripravila udobno gnezdo. Na dno nizke stare košare je položila suho in čisto ovseno slamo, na vrh pa lepega sena. V plitvem gnezdu je podložila onih 15 jajc veliki stari koklji, ki se je že večkrat izkazala kot mirna in dobra mamica. V bližino gnezda je postavila posodo z dnevno svežo pitno vodo, krmlila je pa kokljo ves čas samo z zrnjem, predvsem s pšenico, koruzo in ječmenom. Žival je imela prost izhod na dvorišče, kjer se je prav zadovoljno valjala v pesku ter tako odkrivala nadležnega mrčesa. Med vsakodnevnim izprehodom koklje je Barbika pregledala gnezdo. Nikdar ni pokrila jajc, pač pa je vselej očistila s krpo morda ponesnažena jajca ter jih položila previdno zopet nazaj.

Ko so se čez tri tedne izlegli prvi piščančki, jih je Barbika previdno odvzela mamici, položila v košarico, v kateri jim je postlala z mehkim senom ter pogrnila z volneno krpo, da seno ni pikalo nežne stvarce. Košarico z malčki je hranila v topli sobi. Prazne jajčne lušine je zmetala iz gnezda. Ko se je zvalilo zadnje pišče, je sosedu vrnila vse pipke koklji, ki je nato kar kmalu vsa ponosna in skrbna peljala svojo številno družino malce na sprehod. Na prosto seveda še ni smela.

Kot prvo krmo so dobili piščančki le samo drobtinice belega kruha, obrošene s svežim mlekom, nadalje pa 9 dni vsake dve uri mešanico ovsene in prosene kaše ter zdrobljenega riža, vmes pa prav drobno zrezanih kopriv ali re-

Januš Golec:

Guzaj.

Ko je on nahranil konja in se odpeljal iz Sevnice, še ni bilo niti duha in ne sluha o židovovih gonjačih in o živini.

Ko je čul Leskovšek vozniško poročilo, je pripomnil, kako je razložil v noči po korakih živine, da gre cela trajba proti št. Jurju in ne v Sevnico. Zadevo je omenil pri zajutruku obema gospodoma, a je bil oni z golimi koleni mnenja, da je že tako prav, kakor so storili gonjači. Ako je bilo enemu znancu po godu, zakaj bi ne bilo drugemu, si je mislil in se ni več brigal za zadevo, ker sta se prekipca razšla.

Hrvaški žid iz Jaske pod Zagrebom ni čul nikdar več ne o gonjačih in ne o plačani živini. Žandarmerija je poizvedovala nekaj tednov

brezuspšno krog Sevnice ter Jurkloštra, seveda brez vsakega uspeha. V resnici in v srcu je celo vsak privoščil, da je neznanec iz Gornje Štajerske vsaj enkrat zvabil ter ogoljufal tolikanj pretkanega hrvaškega čifuta. Na Leskovškovem dvorišču ukradeno židovo živino je prodal Guzaj in tovariši brez vseh težkoč ter spodtikljajev od strani oblasti na znanem sejmu v Lembergu pri Poljčanah 5. avgusta.

Znameniti, od Hrvatov, Štajercev in Nemcev iz Gornjega Štajerja obiskani sejmi so bili in najbrž še tudi so na Sv. gorah nad št. Petrom. Sloviti živinjski sejmi so se razvili iz svetogorskih božjepotnih prilik, ki so priljubljene spodnještajerskim Slovincem in Hrvatom daleč preko Zagreba. Sejmišče je pod cerkvijo na lahнем pobočju ob gozdu in križišču stez proti Sv. Petru in Bizeljskem. Dogon in odgon živine sta precej težavna, ker je svetogorski hrib strm. Potne težave se premagajo, da je le kupčija dobra.

Nadaljna bolj znana žrtev guzajstva je postal sejm na Sv. gorah 7. septembra pred praz-

**Vsak mesec
Din 13:-**

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo
izhajali vsak mesec
en veleznimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor, Koroška 5

grata. Kot pijačo so dobivali sveže mleko. Količkaj skisano mleko pa že povzroči drisko in je torej previdnost zelo umestna. Od 10. do 21. dne so poleg suhe krme dobivali tudi še nekoliko mehke piče iz poparjene mešanice ječmenovega, ovsenega in pšeničnega šrota. Po 21. dnevu se je primešalo mehki hrani že malo kuhanega (pa ja ne skisane) krompirja in pšeničnih otrobov. Mehka hrana ne sme biti nikoli tekoča, temveč le toliko obrošena, da je drobtinasta. V 5. tednu je sosedu krmila mesto paše zrnje in 7. teden so že bili piščančki toliko dorasli, da so se krmili kakor odrasla kuretna. Ves čas so dobivali v mehko hrano pomešano zdrobljeno bukovno oglije, začenši po 1 malo žličico do dve veliki žlici.

Konec prih.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 21. februarja so pripeljali špeharji na 83 vozov 282 zaklanih svinj, kmetje 5 voz krompirja, 2 zelja, 7 sena in 2 slame. Svinjsko meso je bilo po 10 do 24 Din, špeh 12.50 do 15 D, krompir 0.75 do 1.50, zelje 1.50 do 4, seno 65 do 90, slama 55 do 60, Pšenica 1.50 do 2, ječmen 1.25 do 1.50, oves 1.25 do 1.50, kuzuza 1.50 do 1.75, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4.50 do 5, proso 2.50, fižol 2.50 do 3. Kokoš 30 do 40, piščanci 35 do 70, raca 25 do 40, puran 60 do 90. Česen 16, čebula 2. Jabolka 3.50 do 10, suhe slive 10 do 12. Mleko 2.50 do 3, smetana 12—14, surovo maslo 32 do 36, jajca 0.90 do 1.25, med 12 do 20 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 20. februarja 1931 je bilo pripeljanih 38 svinj, cene so bile sledeče: mladi prašiči 7 do 9 tednov stari 100 do 180 Din, 3 do 4 mesece stari 200 do 380 Din, 5 do 7 mesecev stari 400 do 550 Din, 8 do 10 mesecev stari 600 do 900 Din, 1 kg žive teže 8 do 9 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 12 Din. Prodanih je bilo 22 svinj.

Molitve po maši z novim besedilom, kakor ga določa novi katekizem, so izšle v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena dosedanja.

Vnebovzetje

oratorij za soliste, zbor in orkester, izvaja slovensko pevsko društvo »Maribor« pod vodstvom g. Janeza Gašpariča v proslavo

80letnice P. H. Sattnerja

dne 11. marca 1931, ob 8. uri zvečer v Marboru, dvorana »Union« na Aleksandrovi cesti,

dne 19. marca 1931 (na Jožefovo) v Celju, dvorana Ljudske posojilnice.

Obeh koncertov se bo udeležil gospod jubilan.

Sodelujejo: solisti gospa Lovšetova, g. Neralič in g. Živko, zbor »Maribor« in pomnoženi vojaški orkester.

Vstopnina: sedeži Din 10 in višje, stojšča 8 Din. Besedilo 3 Din s slikami 5 Din.

Predprodaja vstopnic v Mariboru: Cirilova knjigarna in Höfer, — v Celju: Slomškova zadruga in Goričar & Leskošek.

Po obeh koncertih ugodna zveza z večernimi vlaki.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša Dekliška zveza ponovi v nedeljo dne 1. marca ob 3. uri popoldne v društveni dvorani predstavo petdejanske poučne in ganljive igre »Roka božja«. Domačini in sosede, pridite k prestavi, ne bo vam žal!

Središče ob Dravi. V pretekli zimi smo imeli priliko videti v našem Društvnem domu higijensko razstavo in slišati celo vrsto predavanj od štirih gospodov zdravnikov o higijeni in zdravstvu, pojasnjenih tudi v filmu ali skloptičnih slikah. Letos pa je oskrbelo društvo »Središka prosveta«, ki resno in požrtvovalno dela za ljudsko izobrazbo, od drž

zavoda za zaščito mater in dece v Ljubljani razstavo in tečaj o prehrani, negi in higijeni dojenčka. Tečaj in razstava se otvorita v nedeljo dne 1. marca ob 8. uri popoldne in bo sta trajala do 12. marca. K otvoritvi ima dostop in je vabljen vsakdo. Tudi razstavo si lahko vsak ogleda brezplačno; tečaj o negi dojenčka pa bo samo za žene in dekleta, stare nad 18 let. Natančnejši spored prihodnjih čuvarice naših domov, čuvarice higijene in zdravja v naših družinah, Vam hočemo pomagati pri težki nalogi, zato Vas že sedaj vabimo: Okoristite se z razstavo in tečajem, ki ga bo vodila s. Marija Božičeva iz Ljubljane. — Na gospodinjstvo nadaljevalni šoli v Obrežu se zaključil pouk dne 26. t. m.

Sv. Jurij ob Ščavnici. »Na placi je vse živo«, bi po Cankarjevem rekli v ponedeljek 9. t. m., ko so trije pari ob desetih popoldne stopili pred oltar božji in si podali roke. In res je bilo vse živo, celo bolj, kakor prejšnji dan, ko je bila nedelja, ker poleg gostov ni manjkalo tudi občudovalcev in občudovalk, ki so prišli v precej lepem številu, da si ogledajo žene in neveste. — Na našem Društvnem domu je bila celo izobešena zastava. Pa zakaj neki? Stopil je med drugimi na ta dan pred oltar božji kmečki sin iz Okoslavca Iv. Rantaša. Za svojo družico na potu življenja si je izbral pridno Marijino družbenko Matildo Hrašovec iz ugledne in premožne Hrašovčeve hiše v Krabonosu, kjer bo v bodoče tudi gospodaril. Bil je naš Ivan skozi vsa leta po vojni vnet delavec in odbornik v vseh naših katoliških organizacijah, pred vsem skozi dolga leta načelnik bivšega »Orla«. Bil je in je še sedaj odbornik tukajšnjega bralnega društva ter eden najboljših igralcev na našem odru in ga bo pač prav težko nadomestiti. Dragi Ivan! V obilici si sejal, zato pa boš tudi v obilici žet, saj je to obljubljeno v sv. pismu. Sejal si s svojim delom, sejal si s svojim lepim zgledom. Vsemogočni je tvojo setev že blagoslovil s tem, da si žet vedno in povsod pri svojem delu tako lepe uspehe. On še blagoslavlja in prosili smo za tebe na dan tvoje poroke, da bo še tudi v naprej blagoslavljal vse tvoje delo, tvoje želje in hotenja! Bog živi tebe in tvojo družico mnogo let! — Veseli gostje na tej gostiji so zbrali 202.50 D za novo bogoslovje v Mariboru. Bog plačaj vsem darovalcem!

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelijski in razlago ter druge poučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškova trg 20.

nikom Male Gospojnice, ko so na Gorah od tisočev in tisočev obiskani romarski shodi.

Guzajevi pomagači so se podali na gorski sejem peš vsak od svojega doma preko Sv. Trojice v Dobrežicah, Buč, Sv. Miklavža na Polju in Št. Petra na Goro. Guzaj sam se je peljal v gozdarski obleki na koleslju od Lesične mimo Kozjega v Podsredo že popoldne pred sejmom. Za tokrat je bil načrt, da bo ostal on v Št. Petru, kjer se naj zbirajo tovariši po izvršenih napadih na kupce in prodajalce, ker kar z živinjskim ropom in tatvino pač tokrat na takem hribu nikakor ne bi šlo.

V Podsredi je spregel Guzajev voznik v že bogznaj od kedaj znani krčmi pri Preskarju kraj trga. G. graščinski uslužbenec se je sprehajal po trgu, kjer je bil tedaj prvič. Ko je zvedel, da je Podsreda že staroznan trg, se je nasmihal začudeno, kedo zlodja je obdaril to slamatostreho selo s trškimi pravicami. Radi zasmeha nevoljne so mu pokazale Podsredčanke s ponosom na pranger, ki stoji nekako na sredini trga in baš

na posest znamenitega kamna je navezana trška čast in pravice Podsrede izza davnih — davnih časov.

Podsredčki pranger je že od nekdanj v spodnjih krajih znamenitost ter jabelko ostrih preprirov med Podsredo ter Št. Petrom. Pranger je bil znak nekdanje sodne pravice, vidimo ga še po več spodnještajerskih trgih, ki so v neposredni bližini kake srednjeveške graščine ali njenih razvalin. Pranger v Podsredi je kamenita soha na podstavku iz apnenca. V sohi je bil železen obroč in veriga, za katero so priklepali tatove in druge zločince, da jih je vsakdo mimoidočih lahko videl in si spustil nad njimi jezo s psovanjem. Kazen na prangerju je veljala kot zelo sramotna. Podsredčki pranger že gotovo ni žigosal javno nad 100 let nobenega zločinca, a je ostal na svojem mestu kot spomin na nekdanje čase javnega izvrševanja kazni. Ta pranger je že bil pred desetletji v noči od Šentpetranov izmaknjen ter odpeljan v Št. Peter. Iz cele zadeve se je izcimila sodna pravda in Podsredčani so dobili punčico oče-